

Pojďte sem, hříšníci

J. J. Božan, Slaviček rájský

Arr. J.Ch.

Soprano

1. Pojd' - te sem, hříš - ní - ci,   vy vzpur - ní zlost - ní ci,   po - zo - ruj - te
jak   jste mne ztrá - pi - li,   jak   jste mne zbar - vi - li   se dí - vej - te.

Alto

1. Pojd' - te sem, hříš - ní - ci,   vy vzpur - ní zlost - ní ci,   po - zo - ruj - te
jak   jste mne ztrá - pi - li,   jak   jste mne zbar - vi - li   se dí - vej - te.

Tenor

1. Pojd' - te sem, hříš - ní - ci,   vy vzpur - ní zlost - ní ci,   po - zo - ruj - te
jak   jste mne ztrá - pi - li,   jak   jste mne zbar - vi - li   se dí - vej - te.

Bass

1. Pojd' - te sem, hříš - ní - ci,   vy vzpur - ní zlost - ní ci,   po - zo - ruj - te
jak   jste mne ztrá - pi - li,   jak   jste mne zbar - vi - li   se dí - vej - te.

4

S

Co jsem vám u - či - nil?   Co jsem vám pro - vi - nil   já ne - vin - ný,   že jste mne zmu - či -

A

Co jsem vám u - či - nil?   Co jsem vám pro - vi - nil   já ne - vin - ný,   že jste mne zmu - či -

T

Co jsem vám u - či - nil?   Co jsem vám pro - vi - nil   já ne - vin - ný,   že jste mne zmu - či -

B

Co jsem vám u - či - nil?   Co jsem vám pro - vi - nil   já ne - vin - ný,   že jste mne zmu - či -

7

Y může dech

S

li, nad - mí - ru zra - ni - li   bez vší vi - ny.

A

li, nad - mí - ru zra - ni - li   bez vší vi - ny.

T

li, nad - mí - ru zra - ni - li   bez vší vi - ny.

B

li, nad - mí - ru zra - ni - li   bez vší vi - ny.

2. Pro milost nesmírnou
Láska krev nevinnou
vycedila;
ó lidská nevděčnost!
zdaž toho moje ctnost
zasloužila?
Vás jsem k spasení ved,
vám tři a třicet let
věrně sloužil;
tak hrozné trápení,
o lidské stvoření!
jsem vysloužil. —

3. Tak jsem vás miloval,
že jsem nelitoval
na zem sjíti.
Za to mám na světě,
ranami poseté
tělo mítí.
Má tvář, dávno mému
Otci nebeskému
zalíbená,
byla jest neřestmi,
ukrutnými pěstmi
zneuctěna.

4. Kde jsi lidská lftost,
kde jsi lidská vlídnost,
kdež jsi byla,
žes mne s ochotností,
od hříšníků zlostí
nechránila?
Aj, co jsem lepšího,
co prospěšnějšího
měl činiti?
Smrt jsem na sebe vzal,
sám jsem se pro vás dal
umučiti.

5. Pojďte, nebešťané!
maličko se na mne
podívejte:
ještěli mne znáte,
a za Pána máte,
povídejte!
Pojď ptactvo nebeské,
pojďte ryby mořské,
se dívejte,
ještě-li mne znáte,
a za Pána máte
povídejte.

10. Všecko vám odpouštím,
mimo sebe pouštím
tu nepravost,
a na vašem lkání,
na stálém pokání
chci mítí dost.

6. Země, hory, doly,
tvorové, národy
se dívejte:
ještě-li mne znáte,
a za Pána máte
povídejte.
Zůstaň raději vně
Magdaleno, jenžs mne
prvé znala,
však bys Krista svého,
krví zbarveného
nepoznala.

7. Ach, kterakby měla
Matička má milá
sem vzhlídati?
Slunce se zatmělo,
že se víc nemohlo
sem dívati.
Ach, kterak v té době
nemělo se v Tobě
srdce hnouti,
když kamení, skály
pro mne se musely
rozpuknouti!

8. Ach, což vy, hříšníci!
nad kamení tvrdší
srdce máte,
že na své hřešení
a na mé trápení
nic nedbáte?
Tak jsem po vás dychtil,
že jsem vás z kříže chtěl
objímati:
ze mne jste smích měli,
mou lásku nechtěli
znamenati.

9. Po smrti jste ostrým
ještě srdce kopím
otevřeli.
Ach, jak jste náramně
vy, hříšníci! na mne
zanevřeli.
Pro všechny bolesti
prosím, z vaší zlosti
již povstaňte,
déle mne katovat,
ran mých obnovovat
již přestaňte!

Pro všechny bolesti
prosím, z vaší zlosti
již povstaňte,
déle mne sužovat,
ran mých obnovovat
již přestaňte!